

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

La benedicció de la taula

La benedicció de la taula és un costum molt antic entre els cristians: només cal rellegir l'Evangelí per a veure com nostre Senyor ho feia, i no solament en l'últim sopar, sinó també abans de la multiplicació dels pans, per exemple. I el mateix van fer els deixebles, com veiem en el llibre dels Fets dels Apòstols.

Aquest costum és una acció de gràcies i una senzilla petició, que segueix el que ens demana el Parenostre, en què demanem que Déu ens doni el pa de cada dia, recordant que d'ell procedeixen tots els béns i prenent consciència que hem de donar gràcies de tenir una taula parada, i més en els temps que corren. Això ens ha d'ajudar a fer tot el

possible perquè a ningú no li faltin els aliments, i intentar fer un ús personal moderat.

Hi ha formes de benedicció molt senzilles —*Déu i Pare Omnipotent, amb sa divina paraula beneeixi aquesta taula i tots nosaltres, amén*— i totes ens poden ajudar, si bé potser hauríem d'evitar aquelles que tenen un to jocós incompatible amb la idea d'oració. Avui és freqüent que hi hagi dificultat perquè la família es trobi tota per menjar cada dia, però seria bo de practicar aquest costum almenys el diumenge. I és una bona cosa beneir fins i tot quan un menja sol, ja que és una manera de viure la presència de Déu.

Diumenge XV de durant l'any | Cicle C

Lectura del llibre del Deuteronomi (30,10-14)

Moisès s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast [...]. Són paraules que tens molt a prop teu per a poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

Salm responsorial (Salm 68)

Els humils que busquen Déu sincerament diran:
«Tingueu llarga vida.»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (1,15-20)

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església [...]

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (10,25-37)

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús, s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per a tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.»

Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié, se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les-hi amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagi fet de més [...].

Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar en l'home que havia caigut en mans de lladres? [...].

2

full

«Rebutjar» i «seguir» | Mn. Marc Majà i Guiu

L'oració col·lecta d'aquest diumenge conté la següent petició a Déu: «concediu als qui es professen cristians de rebutjar el que és contrari a aquest nom i de seguir el que li escau». Aquests dos verbs, «rebutjar» i «seguir», ens recorden els dos verbs de les promeses baptismals: «renunciar» i «creure». En efecte, abans de rebre la gràcia del baptisme, cal explicitar quina és la fe que mou el futur batejat, i això passa per rebutjar el pecat i per seguir el Déu de Jesucrist.

En l'Evangelí, un mestre de la Llei planteja a Jesús la pregunta sobre «què he de fer per a tenir l'herència de la vida eterna». Jesús, el veritable Mestre de la Llei, respon remetent a la mateixa Escripura: «Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?» Amb aquesta res-

posta, Jesús mateix ensenya als creients de tots els temps que és en la Bíblia on, fonamentalment, cal anar a cercar respostes a les nostres preguntes, on cal anar a cercar una paraula que sigui de Déu.

En aquest sentit, el relat de la paràbola del bon samarità ens mostra, bàsicament, dues coses. En primer lloc, que Jesús mateix és el bon samarità que no dubta a atansar-se a l'home caigut pel pecat a fi de carregar-se'l a coll i guarir-lo. En segon lloc, Jesús ens ensenya que hem de rebutjar l'actitud de despreocupació davant els problemes dels altres, imitant-lo i seguint-lo a ell. Avui, doncs, amb tota l'Església que anuncia i escolta aquest evangelí, renunciem a l'egoisme que ens aparta de Déu i confessem Jesús com a Salvador nostre.

Diòcesi missionera | Romà Casanova, bisbe de Vic

El segon diumenge de juliol és el dia de la Diòcesi Missionera al nostre bisbat de Vic. Aquesta jornada va néixer en els anys en què teníem molts sacerdots diocesans en servei missioner a Amèrica i a Àfrica. En aquell moment eren molt abundants les vocacions sacerdotals i era també gran el zel evangelitzador. Foren moments de gran generositat per part dels qui deixaven la terra pròpia per tal de ser portadors de la Bona Nova de Jesús allà on l'Església ho demanava. Vam tenir sacerdots missioners a l'Argentina, Veneçuela, Ruanda. La sembra generosa ha estat collita de vida cristiana ben fecunda en les Esglésies que van rebre la llavor evangèlica amb regust de la nostra diòcesi.

Els temps han canviat i la situació també. Els qui en aquell moment eren objecte de servei missioner de part de la nostra diòcesi, ara s'han convertit per a nosaltres en missioners que ens ajuden a servir millor les comunitats i parròquies de casa nostra. La generositat d'aquells moments ha estat ara resposta amb generositat a favor nostre. En aquest moment tenim sacerdots i comunitats que ens ajuden de Ruanda, Argentina, Paraguai, Mèxic, Perú, Congo, Nicaragua. La universalitat de l'Església que ens feien presents els missioners diocesans nostres, ara ens la fan present aquests sacerdots i religiosos d'altres països i altres cultures, però amb la mateixa fe en Jesús. La jornada de la Diòcesi Missionera

ens demana dues coses. La primera, la pregària perquè el Senyor continuï suscitant entre nosaltres missioners i, en particular, sacerdots missioners. No podem restar impassibles dient que ja no tenim sacerdots missioners diocesans des de la mort dels dos últims a l'Argentina l'any passat. Hem de pregar i treballar perquè la fe s'avivi entre nosaltres i doni el fruit de les vocacions sacerdotals i, d'aquestes, vocacions missioneres.

El que també ens demana la Jornada Diocesana Missionera és la nostra generositat a favor d'aquelles diòcesis i parròquies dels països de missions que han tingut i tenen relació amb nosaltres. Vull solament parlar de la diòcesi de Kigali a Ruanda i dels lligams que tenim entre nosaltres. Hi ha una zona d'aquest bisbat de Ruanda que l'anomenen Catalunya, perquè era el lloc on serviren molt temps i continuadament els nostres missioners. La memòria dels missioners perdura amb l'estima i l'agraïment. És un deure nostre continuar la relació amb aquestes parròquies amb la nostra generositat, perquè ells puguin continuar el treball missioner iniciat per nosaltres.

La col·lecta que en aquest diumenge es pot fer a les parròquies té com a finalitat continuar aquest lligam entre nosaltres i les diòcesis que els nostres missioners serviren. Hem estat i som una diòcesi missionera; que es faci realitat amb la pregària i amb la generositat en la col·lecta a favor de Diòcesi Missionera.

Agenda litúrgica de la setmana

14 ■ Diumenge XV de durant l'any

/ **Cicle C.** Sant Camil de Lel·lis, prevere (1550-1614).

Lectures: Deuteronomi 30,10-14 / Salm 68 / Colossencs 1,15-20 / Lluc 10,25-37

Litúrgia de les hores: Setmana III

15 □ Dilluns. Sant Bonaventura, bisbe i doctor de l'Església (†1274). Santa Angelina (1377-1435).

Lectures: Èxode 1,8-14.22 / Salm 123 / Mateu 10,34-11,1

16 □ Dimarts. La Mare de Déu del Carme.

Lectures: Èxode 2,1-15a / Salm 68 / Mateu 11,20-24

17 ■ Dimecres. Sant Aleix, laic (s. V).
Lectures: Èxode 3,1-6.9-12 / Salm 102 / Mateu 11,25-27

18 ■ Dijous. Sant Frederic, bisbe (†838). Santa Marina, màrtir (s. II). Sant Arnau, abat (†641).

Lectures: Èxode 3,13-20 / Salm 104 / Mateu 11,28-30

19 ■ Divendres. Santa Justa i Santa Rufina, verges i màrtirs (†287). Sant

Arseni, abat (†450).

Lectures: Èxode 11,10-12,14 / Salm 115 / Mateu 12,1-8

20 ■ Dissabte. Santa Margarida, màrtir (†275). Sant Elies, profeta (900 aC). Santa Lliberada, verge.

Lectures: Èxode 12,37-42 / Salm 135 / Mateu 12,14-21

21 ■ Diumenge XVI de durant l'any
/ **Cicle C.** Sant Llorenç de Bríndisi, prevere i doctor de l'Església (†1559-1619). Sant Daniel, profeta (629 aC).

Lectures: Gènesi 18,1-10a / Salm 14 / Colossencs 1,24-28 / Lluc 10,38-42

La història d'una noia que va entrar sense voler a la catedral.....

Dos anys després del que em va passar a la catedral de Barcelona aquella tarda del mes de juliol, moltes coses han canviat en la meua vida. Com cada dia, em vaig llevar, vaig anar a treballar, després vaig tornar a casa a menjar, i quan vaig acabar vaig començar a analitzar com era la meua vida, què passava, si era feliç, si em sentia plena.

De sobte, una força m'empenyia a sortir de casa corrent, i el següent que recordo és que em trobava asseguda en un banc, el que hi havia davant del confessional, al costat dret del cor; just davant havia un dels canonges de la catedral, que es diu Juan. Estant asseguda en aquell banc, en ple mes de juliol, en què la catedral és plena de turistes que fan fotografies, parlen, comenten, corren, etc., jo vaig tancar els ulls i vaig dir: «Si hi ha algú aquí que em pugui ajudar, per favor, que m'escolti i m'ajudi.» De sobte, es va fer el silenci absolut, no se sentia a ningú, tenia un pes en els ulls que m'impedia obrir-los. Quan «vaig despertar» em vaig adonar d'on estava asseguda, al meu costat tenia un confessional i segurament allí trobaria la resposta a la meua pregunta: què m'ha passat?

«Sentia una pau immensa»

El que em va passar estant dins la catedral és molt senzill d'explicar, però el que ho fa complicat són les sensacions que vaig tenir. Era com si l'estómac m'hagués fet un salt, però al mateix temps vaig sentir que tots aquells nervis que tenia quan vaig entrar-hi s'havien esvaït, sentia una pau immensa, sentia que estava exactament on volia estar, tenia clar que tot el que pogués passar a partir d'aquell moment només podrien ser coses bones. Jo no havia entrat mai en un confessional, però necessitava treure i explicar el que m'havia passat i trobar respostes. Segurament no les trobaria allí, però ho vaig intentar. En aquest moment no hi havia ningú que esperés i vaig decidir entrar-hi. Quan vaig ser a dins, vaig veure la figura d'un capellà que em feia una sèrie de preguntes (que suposava que eren normals): quant temps fa que no et confesses?, per què no ho has fet mai? A tot això, jo contestava: pare, jo no sóc creient, la meua família és agnòstica i ni tan sols estic batejada! En aquest moment, vaig tenir la sensació

com si hagués passat un temps de molta tensió i de sobte em vingués la calma; llavors em vaig posar a plorar i no podia parar de cap manera. El plor no era de tristesa, més aviat era de pau i tranquil·litat, però no parava i cada vegada que intentava parlar i explicar alguna cosa al capellà tornava a plorar.

Decidida a batejar-se

Va ser un moment, però segurament s'hauria de fer molt llarg. Jo li explicava com havia estat la meua vida, i, com si hagués trobat la resposta, de sobte va dir unes paraules que al principi em sonaven raríssimes: bateig, confirmació i comunió. Però a mesura que ho anava repetint es convertien en paraules precioses, plenes de significat. Jo li vaig dir que necessitava uns quants dies per a pensar-ho, però al mateix temps, quan sortia per la porta de la catedral, ja estava dient a una amiga: em batejo!

Vaig necessitar només uns minuts per a decidir que això era exactament el que volia i necessitava. Volia, i vull, formar part de la gran família cristiana i catòlica i l'única manera és començant a fer un procés de catecumenat, participant de les activitats que m'ofereix l'Església i, evidentment, participar activament en la meua parròquia.

Vaig començar un procés de catecumenat que va durar un any i mig aproximadament. Em vaig batejar el dia 12 de gener del 2013 a la cripta de la catedral. (Extret de *Forumlibertas*.)

Uns 500 màrtirs seran beatificats a Tarragona a l'octubre

Uns 500 màrtirs del segle XX a Espanya, alguns de les diòcesis de Vic i Solsona, seran beatificats a Tarragona el diumenge 13 del pròxim mes d'octubre, a les dotze del migdia, en una missa que tindrà lloc al Complex Educatiu de la ciutat tarragonina i que serà presidida pel

cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants i representant del papa Francesc en aquesta beatificació.

La beatificació és una de les accions principals per a l'Any de la Fe, prevista en el vigent Pla Pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE). L'Assemblea Plenària va aprovar, pel novembre del 2012, que aquesta celebració tingués lloc a Tarragona i per l'abril d'enguany va publicar un missatge que incorpora en el títol el lema d'aquesta beatificació («Els màrtirs del segle XX a Espanya, fermes i valents testimonis de la fe»). El missatge va encapçalat per les paraules de Benet XVI en la carta apostòlica *Porta fidei*, on recorda que «per la fe, els màrtirs van lliurar la seva vida com a testimoni de la veritat de l'Evangeli, que els havia transformat i fet capaços d'arribar fins al més gran do de l'amor, amb el perdó dels seus perseguidors».

La Secretaria General de la CEE, a través de l'Oficina per a les Causes dels Sants, està dirigint les tasques d'organització, que ja es realitzen des de fa mesos, en coordinació amb la diòcesi amfitriona.

Els nous beats vindran a sumar-se així als 1.001 màrtirs del segle XX a Espanya que, fins al moment, han estat beatificats. Onze d'ells són ja sants: 9 germans de les Escoles Cristianes-La Salle (vuit màrtirs a Turón, Astúries, durant la revolució d'octubre de 1934, i un martiritzat a Tarragona en 1937), el sacerdot passionista Innocenci de la Immaculada, màrtir també a Turón (tots ells van ser canonitzats a Roma en 1990) i el sacerdot diocesà Pedro Poveda Castroverde, martiritzat a Madrid en 1936, que va ser canonitzat per Joan Pau II en el 2003 durant el seu cinquena visita apostòlica a Espanya.

Des del dia 11 d'octubre, la diòcesi de Tarragona prepararà diversos actes d'acolliment dels pelegrins i oferirà diverses rutes per a recórrer l'itinerari dels primers cristians.

L'acte central serà la beatificació del diumenge dia 13. A més, el dissabte dia 12, a les set del vespre, se celebraran unes vespres solemnes a la catedral, i el divendres dia 11 i el dissabte dia 12 tindran lloc a l'auditori Tàrraco Arena Plaça tres representacions de la «Passió de sant Fructuós», a càrrec del grup de l'Associació Cultural de Sant Fructuós.

Televisió Espanyola donarà el senyal institucional de la cerimònia de beatificació, que serà retransmesa en directe per La 2 de TVE.

Per a assistir a la cerimònia de beatificació és molt important apuntar-se a www.beatificacion2013.com.

Presentació d'un llibre sobre el bisbe màrtir Salvi Huix

El dia 12 de juny al vespre, en una solemne sessió acadèmica celebrada al Paranimf de la Casa de l'Església Acadèmia Mariana de Lleida, fou presentada la biografia del Dr. Salvi Huix i Miralpeix qui, essent bisbe de la diòcesi lleidatana, morí màrtir de la persecució religiosa dels anys 1936-1939, i que és previst que sigui declarat Beat en la beatificació de Tarragona. Es tracta de la reedició, actualitzada, del llibre *"Apuntes biográficos de Mons. Salvio Huix Miralpeix"*, escrit pel Dr. Narciso Tibau Durán, prevere originari de la diòcesi de Girona, l'any 1.948. Entre les intervencions hi hagué la del bisbe de Lleida, Joan Piris, i la del delegat de les causes dels sants de Vic, Josep Maria Mas.

Exercicis espirituals per a laics

De l'1 al 5 d'agost, tindran lloc al Seminari de Solsona uns exercicis espirituals, dirigits a laics, predicats per Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic. El preu és de 220 euros.

Per inscripcions: Contacte Solsona: efl@bisbatsolsona.cat Tel. 629428683; Contacte Vic: bisbatdevic@bisbatvic.com Tel. 93 883 26 55

Nomenaments signats pel bisbe el dia 26

Sr. Llic. David Gómez i Zaragoza, canceller i secretari general del bisbat de Vic. Nascut a Esplugues de Llobregat, és casat i pare d'un fill. És llicenciat en dret per la Universitat

Pompeu Fabra i ha exercit com a advocat especialista en dret privat en diferents despatxos de Barcelona. Compatibilitza l'exercici de la seva professió amb l'activitat docent. Des del 2011 ha col·laborat amb el bisbat de Vic en diversos assumptes que li han estat encomanats en exercici de la seva professió.

Sra. Llda. Maria Font i Montanyà, vice-cancellera i vice-secretària general del bisbat de Vic. És llicenciada en filologia catalana per la Universitat de Barcelona. Des de 1989 treballa a les oficines de la cúria diocesana, primer com a auxiliar administrativa i després com a secretària adjunta i com a secretària del Consell diocesà per als Assumptes Econòmics.

Mn. Fulgence Hitayezu, rector de les parròquies de Santa Maria d'Artés, Sant Joan d'Avinyó, Santa Maria

d'Horta d'Avinyó, Sant Miquel de Terradelles i Santa Eugènia de Relat. Vicari de les parròquies de Sant Andreu de Castellnou de Bages i de Sant Pere de Santpedor.

Mn. Paul Badibanga Mudimina, rector de les parròquies de Sant Genís d'Orís, Sant Marcel de Saderra, Sant Hipòlit de Voltregà i Sant Esteve de Vinyoles d'Orís.

Rvd. Llic. Joan Prat i Jorba, rector de la parròquia de Sant Josep de Manresa i delegat episcopal de Pastoral Penitenciària.

Gna. Adoració Pujadas i Pou, carmelita de la Caritat-Vedruna, directora de Càritas Diocesana.

Rvd. Llic. Joan Mir i Tubau, consiliari diocesà de la Delegació Episcopal de Pastoral de la Salut i capellà responsable del servei religiós de l'Hospital de la Santa Creu de Vic.

Mn. Eduard Flores i Serradell, diaca al servei de les parròquies de Santa Maria d'Igualada i de la Soledat d'Igualada.

Mn. Florenci Gras i Santolari, diaca al servei de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada.

ISCRVIC

Batxillerat i Llicenciatura en
Ciències Religioses

**Batxillerat i Llicenciatura
en Ciències Religioses**

Matrícula oberta curs 2013-2014

Període de matriculació: del 15 al 31 de juliol,
i primera setmana de setembre.

www.iscrvic.org / secretaria@iscrvic.org / Tel. 93 886 15 55

Institut Superior de
Ciències Religioses
de Vic

L'experiència africana | Dolors Suriñach

Aquest Nadal vàrem anar de viatge a Ruanda tota una colla de fidels de la diòcesi de Vic acompanyant el senyor bisbe, el vicari general, episcopal i altres preveres. La nostra experiència africana no ens va pas deixar indiferents. Va ser un viatge diferent d'altres viatges.

Ens vàrem fer una visió real de com viuen. Ruanda és un país pobre amb pocs recursos, cases fetes de fang i poques carreteres. Viuen de l'agricultura i són dependents del clima. Si no plou hi ha secada, i llavors no poden conrear per poder subsistir i alimentar-se.

Majoritàriament els ruandesos són cristians i això fa que hi hagi comunitats vives amb celebracions molt viscudes i plenes de fidels.

Una germana de la comunitat dominica, la Carme, ens va dir que vivia miracles cada dia i que la situació tant política com social actualment era difícil.

Després del genocidi, a Ruanda hi ha molta gent marcada i dolguda pel que varen viure, i han de passar molts anys perquè es curin les ferides.

S'acosta la jornada missionera de la diòcesi de Vic. Com ja us va dir Mn. Joan Casas, aquest any ens toca des de la delegació continuar ajudant econòmicament segons les nostres possibilitats.

Projectes per a Ruanda

Els projectes que ens han fet arribar des de Ruanda són els següents (projecte / lloc / responsable / pressupost):

Molí de la parròquia / parròquia de Munyana / Naunguise / 1750.

Equipament de secretaria / parròquia de Munyana / Naunguise / 950.

Construcció nova església / parròquia Muhondo / Juvenal Rubayita / 50.000

Instal·lació de nous bancs nova església / parròquia Muhondo / Juvenal Rubayita / 1.500.

Adquisició d'instrumental musical / parròquia Muhondo / Juvenal Rubayita / 2.000.

Imatge de sant Judes Tadeu / parròq. de Mussaga / 4.500.

Alberg per a acolliment / parròq. de Mussaga / 10.000.

Equipament de neteja industrial / Kigaly / Germanes Adoratrius / 20.000.

Per al dia 14 de juliol farem arribar a les parròquies un punt de llibre que us proposarà fer apadrinaments a nens i nenes procedents de la mateixa zona de Ruanda. Hi haurà un telèfon de contacte per a donar-vos més informació.

Blog de missions de la diòcesi de Vic

Com a novetat, obrim un blog de missions, que per a nosaltres serà una eina útil per a poder tenir comunicació amb les parròquies de tota la diòcesi.

Permetrà que conegueu totes les informacions sobre les activitats i projectes que es duen a terme des de la delegació, i també de les Obres Missionals Pontificies (OMP).

Us encoratjo a col·laborar-hi. Hi ha un espai per a poder comentar i preguntar. Podeu dir, per exemple, si el material que rebeu des de la delegació és el correcte, si teniu cap missioner a la vostra parròquia, etc.

Si ja teniu a la vostra parròquia un grup que treballa per les missions, aquí al blog es pot donar a conèixer i saber la tasca que fan. El seu testimoni pot ser molt enriquidor per a tots.

A la delegació estem oberts als vostres suggeriments.

Adreça del blog: <http://missions-vic.blogspot.com/es/>.

Estem en temps difícils, però ens cal continuar ajudant els qui tenen menys que nosaltres. Aquest és el missatge de Jesús, que ens mostra en la seva paraula: «Us ho asseguro, tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25,40).

A la vora del foc | Miracles Berguedans | Climent Forner

El significat propi de la paraula *miracle* es refereix a aquell fet excepcional que, no podent-se explicar per causes naturals, ens remet a allò sobrenatural, diví. Ara, també sol aplicar-se als esdeveniments humans extraordinaris que demanen il·lusió i esforç que els facin possibles. És en aquest sentit, per exemple, que Mn. Josep Armengou afirmava, al·ludint a la tradició berguedana per excel·lència: «La Patum és el miracle que Berga ha sabut fer i ha sabut perpetuar.» I això, no sols perquè la seva arrels medievals estiguin tan profundament lligades amb la festivitat litúrgica de Corpus Christi, sinó perquè els berguedans se l'han feta seva de generació en generació, com si es passessin l'ànima, creient o no tan creient o més aviat religiosament freda en els nostres dies. Berga, sense Patum, no existiria com a tal, o almenys fóra molt diferent. Com Catalunya sense la seva llengua.

Un cas semblant: durant la persecució religiosa de 1936 la imatge de la Mare de Déu de Queralt es va salvar ben bé per miracle, gràcies als amagatalls successius de l'ajuntament i de l'asil de les Germanetes. L'amor dels berguedans per ella és fet a prova de bomba. Fins a tal punt que gosaria profetitzar que hi pot haver molts berguedans que no creguin en Déu, però que difícilment en trobaríem gaires que no creguin en la Mare de Déu de Queralt. Aquest misteri del cor humà explica moltes coses, més enllà dels ex-vots, ciris i altres mostres de la pietat popular.

L'any 2016 s'escaurà just el centenari de la coronació canònica de la Mare de Déu de Queralt, l'esdeveniment religiós, cultural i patriòtic més rellevant de la història berguedana. No és estrany que els seus respectius aniversaris dels 25, 50 i 75 anys s'hagin anat celebrant amb més o menys solemnitat segons les circumstàncies del moment, incloent-hi les polítiques. I el centenari, què? La ciutadania ja s'ha començat a moure a tal fi i deuen ser no pocs els projectes o somnis que s'estan enfilant en ales si més no de l'encisadora oreneta (apareguda per miracle a la mà de la Verge, restaurada, l'any 1916). Seria molt trist i lamentable, no cal dir-ho, que les circumstàncies actuals de tot tipus (religiós, social, econòmic, polític) no permetessin de commemorar l'efemèride com és degut i àdhuc de treure'n tot el profit possible en bé de Berga i comarca, sobretot espiritual. Ara, sens dubte que l'arranjament digne i utilitari de l'hostatgeria del santuari (propietat de l'ajuntament), després de més de mig segle d'abandó vergonyós, seria el senyal visible més convincent de la tan necessària renovació espiritual: el miracle més esperat en contrast amb les innombrables i magnífiques millores que mentrestant s'han anat fent a l'església (propietat de la diòcesi). Tant de bo la nostra Mare i Reina ens ajudi a redimir-nos d'aquest gran pecat, que si humanament no té perdó, sí que en té de diví. No condemnem per més temps les orenetes a no trobar ràfec on acollir-se ni apaguem el somriure de la Verge, el més bell dels somriures, l'únic far encès en plena nit.

Libres | Espurnes de vida | Jaume Campalans i Serradell

Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

Això és precisament aquest llibre: un recull d'espurnes —de trossets petits de vida— capaces d'infondre ànims i coratge per a viure la vida a fons, amb joia i esperança. Una espurna és tota ella foc i llum. Cadascuna de les espurnes que aplega aquest llibre ha estat foc que ha abrandat el cor de l'autor i llum que ha il·luminat la seva vida. I qualsevol d'elles ha servit perquè la veu de Déu ressonés en el més profund del seu cor. Aquest llibre ofereix, doncs, aquest raig d'espurnes perquè puguin continuar abrandant altres cors i il·luminant també altres vides.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:

mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19

C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 93 886 15 55 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60